UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

S ante O

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

re:torqueꝫ tantum miniatio in ceruice diſtinctam.

Sitarchia. vas repoſitoriū ſiue ſaccus vel pera in qua poni cōſueuit cibus. σιτόν.n.cibus. Hier.in lib.x. Panis defecit in ſitarchijs noſtris ⁊ ſportulam non habemus.

Sitometra. menſura frumenti ad largiendum.

Sithonia. regio littoralis macedonię verſus Thermopontum in qua mons eſt ſithon niuoſus. Uirgi. Sithoniaſqꝫ niues hyemis ſubeam⁹ aquoſę. hoc ēt noīe dicta fuit Thracia: vt inquit. Gel.li.x. Unde ſpirat aquilo quoniam ad ſeptētrionem expoſita. Ouid. Et ſithonio aquiloni.

Sitis ꝓprie bibendi appetitus. Per trāſlationē ponit̄ ꝓ nimia auiditate cuiuſqꝫ rei. Plācus Cupio te amplecti neqꝫ aliter ſitim iādiu cōceptā ſedare poſſum. Hinc ſitio.is. Juſti. Satiare inqt ſanguine quē ſitiſti huius diminutiuū ē Siticula.

Siticuloſus qui ſp ſitit. Jnde Hora. ſiticuloſam vocat apuliaꝫ.

Sitibundus abunde ſitiens.

Situla ciſta q̄ ppl'i ſuffragia in creādis magiſtratib⁹ legibuſqꝫ ferēdis colligebant̄. Plau.in caſ. Sortitia illa in ſitula etiā vas ad hauriēdam aquā accōmodū ꝙ aquā ſitiat. Jdeꝫ Si hāc ſitulā accepero. oēm illi puteo aīam interraxero. Huius diminutiuū eſt ſitella. Ci. ꝓ Cor. Neqꝫ mai⁹ eſt legere codicē cū intercedat̄ quā ſitellā ipſaꝫ cū ipſo īterceſſore deferre.

Situs.a.um. poſitus. Et ſitū eſt q̄cq̄d loco ſuo poſitū non euertitur. Ter.in adel. Jn quo noſtrę ſpes: opeſqꝫ oēs ſitę erant.

Situs.us. lanugo ex humore creata q̄ ſit in locis ſole carētibus. Do. exponēs illō. Uir.li.vij. Sed te victa ſitu ſic ſcribit. Situs ē correptio ex hūore ⁊ diuturnitate ꝯcta q̄ ōteriores ſiūt ſpēs vno loco ⁊ plixo tpe ꝯſtitutę. Uict. Situ q̄ſi q̄ ſenio eſſet ⁊ nihil agēdo corrupta. Solet aūt ī locis ſitulētis odor q̄dā teter ⁊ aſpnabilis olfactātiū nares offendere q̄ ⁊ ipſe ſit⁹ dr̄. Ply.li.xxj. Peſſimū eſſe crocū qō ſitū redolet. Sedet ēt ſitus in vultu capite totoqꝫ corpe. ⁊ habitu p̄ſertim inopum qualē Luca. deſcribit. Fęda ſitu macies. hūc ēt pędorem dicimus. Col.li.v. vitibus ſitū dedit. Jam vero muſcus q̄ more cōpedis crura vitiū ⁊ vineta comprimit ſituqꝫ ⁊ veterno macerat: ferro diſtringēdus ⁊ eradēdus eſt. Pręterea ſitus dicitur loci qualitas vt de ſitu ſyracuſaꝝ. Uirgi.lib.j. Ge. Et ſegnem patiere ſitu dureſcere campum.i. ſicut ſtat.

S ante M

Smaragdus: gēma q̄ oculoꝝ acies recreat̄ quo nihil viridius. Hic Smaragdin⁹.a.um.pe.cor. Suidas σμαραγδος ὀηλυκως λεγεται ἐςι δὲ εἶδος λιθου πολυτιμου ἐλεγχος δὲ βεβαιότητος θεοσεβειας καὶ λοιπα

Smigma.tis. dr̄ oē illud qō purgat. ab σμηχω. purgo abſtergo. Et eſt gñale nomē quo medicamentū oē ſignificatur qō valet ad emaculandā faciē ⁊ abſtergēda corpoꝝ dehoneſtamenta. Hiero.in Dan. Afferte mihi oleum ⁊ ſmigmata.

Smigticus.a.um. vt ius ſmigtica efficacia ſmigmatis.

Smilax: arbor quā latini Taxū vocāt. Eſt ⁊ gñs hęrbę hęderę ſilis denſis geniculatę caulib⁹ ſpinoſe fruticoſę ramis folio hęrbaceo flore cādido olēte liliū. Oui.li.iiij.me. Et crocon in paruos v̄ſuꝫ cū ſmilace flores. Sūt q̄ ſmilacē autophoꝝ vocāt q̄ſi ſeipm ferētē. Hic ſmilaceus.a.um. qō ē factū ex ſmilace.

Smyrna: vrbs in minori aſia: quā fluui⁹ meles circūfluit. Hanc theſeus theſalus in memoriā vxoris ſuę q̄ ſmyrna vocabatur extruxit. Ex hac homeꝝ ortū habuiſſe quidā exiſtimant.

S ante O

Soanes: populi Aſie caucaſi extrema obtinētes ſicut Stra. refert lib.xj. qui ducenta hoīum milia cogunt exercitum.

Soboles ſucceſſio. ab oleſcendo.i. creſcendo dicta.

Sobrius. dr̄ hō ſanę mentis quaſi ſeparatus ab ebrio. Teren. in an. Tu pol homo non es ſobrius.

Sobrini duaꝝ pluriūue ſoroꝝ filij: q̄ſi ſororini. Patrueles patruorum filij.i. duoꝝ aut plurium fratrum filij.

Socer vxoris meę pr̄. Socrus: vxoris meę mr̄ Socer magnus vxoris meę auus qui ⁊ ꝓſocer dr̄ ⁊ ego ſum illius progener Et auus meus ſocer magn⁹ eſt vxoris meę. illa illi ꝓnurus. Socer aūt ⁊ ſocrus dr̄r. q2 ſibi generū aſſociēt. A ſocer ſiūt cōſocer ꝓſocer ⁊ Adſocer. Cōſoceros vocant quoꝝ filij iter ſe matrimonio copulati ſunt. Uerbi gratia. Ergo illi ꝯſocer ſum ⁊ ille mihi cōſocer eſt cuius filio filia mea nupſit. ꝓ ſocer ⁊ abſocer eodē modo dicuntur. quo ꝓauus ⁊ abauus.

Socus ꝑ ſimplex.c. fuit vir Troianus animo ⁊ corporis dignitate generoſus.

Soccus ꝑ duplex.cc. gñs calceamenti. a ſacco deductum nomē ad cui⁹ ſilitudinē erat factū ita ꝙ ligatū ſupra pedem plicas multas ꝑ totū effundebat qō nō tm̄ comędoꝝ erat: vt apud Hora. hūc ſocci cępe pedē: ſed ēt mulieꝝ. Hier.ad Saluinā. Quę pullam tunicā nigroſqꝫ calceolos cādidę veſtis ⁊ aurati ſocci depoſitione ſumpſiſti. Sue.de cal. Sępe gēmatas depictaſqꝫ penulas manuleatus ⁊ armillatus in publicū ꝓceſſit aliq̄n ſericatus ⁊ cycladatus ac mō ī crepidis ⁊ cothurnis: modo in ſpiculatoria caliga nōnunq̄ꝫ ſocco muliebri.

Socculus ꝑuus ſoccus. Sue.in Uitel. Pro maximo munere a Meſſallina petijt vt ſibi pedes p̄beret excalciandos detractumqꝫ ſocculum dextrum inter togam tunicaſqꝫ geſtauit.

Socius dr̄ ꝙ ſit eiuſdē ſortis vel ꝙ ſecet.i. diuidat laborē alterius: vel ꝙ eū in re laborioſa ſequat̄. Uel a ſocco q̄ calceus eſt vtriqꝫ pedi aptus q̄m ſocius ſe amico cōmoduꝫ in vtra fortuna prebeat. Sunt aūt ſocij q̄ pari conſilio ⁊ auctoritate rē ſimul aggrediunt̄. Et qui in res ſeria ⁊ laborioſa aliquorum pares ſunt. Uñ ſocij populi romani dicebant̄ ita cum his fędere cōiuncti vt pacis ac belli participes eſſent: q̄ꝫuis plus ſit ſocius q̄ꝫ ꝑticeps. Comites q̄ cōſulendo operūue preſtādo ſubſequunt̄ ⁊ ꝓprie ī itinere qui nō ſua cā iter capiūt ſed vt aliū ꝓſequant̄. Cęſar. cū ſe victorię pompei comitem eſſe mallet q̄ꝫ ſociū cęſaris. Et gñal'r q̄cūqꝫ aliquē ſequit̄ comes appellat̄. Ci. Eſt gloria comes virtutj. Gloria.n. ſeq̄tur honeſtatē. ſicut vmbra corpus. ſodales in reb⁹ leuioribus ⁊ fere in cōuiuijs dr̄r q̄ſi ſil'edales: vel ꝙ vna ſederēt ⁊ eſſent ſil' in menſa: vel ꝙ ex ſuo datis veſci ſolerent. vel ꝙ inter ſe ſuaderēt qō vtile eſſet. Quintil. Et tēpeſtiua cōuiuia ⁊ puigiles iocos aduocata ſodaliū turba ſolutus atqꝫ affluēs agerē. Caius. Sodales ſunt q̄ eiuſdē collegij ſunt. Cū eo ſentire vr̄. apud Ci. Anto. q̄ Norbanū q̄ſtorē ſuū appellat ſodaleꝫ.

Socialis ⁊ hoc ſociale. qō eſt ſocioꝝ. Uñ Sociale bellū: qō cuꝫ ſocijs geſtū eſt. hoc dictū ē Marſicū. q̄m a marſis rebellādi ſuſcitatū fuerat initiū. Sociale aūt q2 oē latiū picenuꝫ ⁊ etruria oīs atqꝫ cāpania poſtrema italia ꝯ romā conſurrexerūt.

Societas. quaſi participio. Liui. Jnfida regni ſocietas.

Socienus dicebat̄ ſocius. Plau. Jbo intro atqꝫ illi ſocieno tuo iam interſtringam gulam.

Socio.as. iungo quaſi ſocium ſocio appono. Col.lib.iiij. At ſi q̄s cū ſcīa ſociauerit diligētiā. Eius cōpoſita ſunt aſſocio cōſocio ei⁹ ſignificationis cū p̄mitiuo. Lac.lib.vij. Licet aīa ⁊ corp⁹ ꝯſociata ſint. Diſſocio. deiūgo ſic̄ Deſſuadeo2 ōhortor Nā dis īterdū nō diuerſitatē ſꝫ diuiſionē fac̄. ſic̄ diſſimilitudo diſpar ⁊ hmōi. Ci. Quoꝝ diſſil'itudo diſſociat amicitiā.

Socordia. Uide in dictione Secors.

Socrates pe.cor. ph̄s athenienſis vnus omniū ſapientiſſimus iudicatus qui ph̄iam naturalē īmortalem trāſtulit. Suidas σωκράτης σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς φαιναρέτης μαίας πρότερον γενόμενος λιθοξόος ὥστε καὶ φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας χάριτας εἶτα φιλοσοφήσας διὰ τοῦ ἀκοῦσαι ἀναξαγόρου τοῦ κλαζομενίου. Hic ęquabilitatem in oī vita ſeruauit: vt idem ſemꝑ vultus eadēqꝫ frons ſiue ꝓſperis ſiue aduerſis rebus extiterit vſqꝫ ad extremū. Ply.li.vij. Ferunt Socratē clarū ſapiētia eodē ſemꝑ viſuꝫ vultu nec aut hilari magna. aut turbato. habuit duas vxores xantippē ⁊ Mironē vno tpe. Quę cuꝫ crebro inter ſe iurgarēt ⁊ ille eas eſſet ſolit⁹ deridere ꝙ ꝑꝑ ſe fędiſſimū hoīem ſimul naribus recalua fronte piloſis humeris repandis cruribus diſceptarēt nouiſſime verterūt in eū impetum ⁊ male multatū fugientēqꝫ diu perſecutę ſunt. Quōdaꝫ cū infinita cōuicia ex ſuperiori loco ingerēti xantippe reſti-

riſſet aq̃ ꝑfuſſus imũda nihil amplius rñdit q̃ꝫ capite deterſo. Sciebã inq̈t futurũ vt poſt iſta tonitrua iber ſubſequeretur iterrogauit. Alcibiades cur mulierẽ tã acerbã domo nõ exigeret. Qm̃ inq̈t ſocrates cũ illã domi talẽ ꝑpetioꝛ inſueſco. ⁊ exerceoꝛ quo foꝛis petulãtiã iniuriã facilꝰ ferã. Iterũ dicẽti Alcibiadi. Intolerãdã eẽ xãtippes maledicẽtiã. Tu inq̈t nõne tolleras anſeres clamoꝛe ꝑſtrepẽtes? Illo ãnuente qm̃ mihi oua ⁊ pullos pariũt. Et mihi ait xãtippe filios gignit. Pr̃ Socratis fuit Sophꝛoniſcus lapidarꝰ mr̃ phenareta obſtetrix. Qui in pauꝑtate btiſſimꝰ amicis olim audientibꝰ. Emiſſem palliũ ſi nũmos haberẽ neminẽ popoſcit oẽs admonuit: a quo acciperet ambiguus fuit. Hic auditoꝛ fuit Anaxagoꝛe ⁊ damonis. poſtea ad Archelaũ phyſicũ ſe cõtulit. Qui aĩaduertẽs nãlis ſpeculatiõis fructũ nullũ eſſe inuexit p̃mus ethicen. i. moꝛalẽ phĩam ad quã tranſiens fert̃ dixiſſe. q̃ ſupꝛa nos nihil ad nos. Auctoꝛ eſt xenophon ſocratẽ nunq̃ꝫ de nã reꝝ neq̃ꝫ de ſublimioꝛibꝰ rebus diſputaſſe cũ ea ſint ſupꝛa captũ hoĩum. Ex ſocratis varijs in oẽm partem diffuſis diſputatiõibꝰ plures fluxere diſcipuli. Et cũ aliꝰ aliõ apphẽderet ꝓ ſeminate ſunt q̃ſi familie diſſentiẽtes inter ſe cum tñ oẽs ſe phĩ ſocraticos ⁊ dici vellẽt ⁊ eſſe arbitrarentur. Primũ ab ipſo Socrate plato a platone Ariſtoteles ⁊ Xenocrates. Deinde ab Antiſthene q̃ patientiã ⁊ duritiam in ſocratico ſmone maxie ad amarat Cynica. Cũ ab ariſtippo quẽ maxime voluptarie diſputatiões delectarunt Cyrenaica phĩa manauerũt fuerũt ẽt alia genera phoꝝ: vt Eretricoꝝ. Megaricoꝛũ pyrrhonioꝝ q̃ ſe ſocraticos eſſe dicerent. Unde merito phoꝝ fons Socrates appellatus eſt.

Sodalis. Uide in dictione Socius. hinc ſodalitas ⁊ ſodalitium que ſignificant collegium multoꝝ ſeu cõuiuium. Ci. Sodalitates me q̃ſtoꝛe ſunt inſtitute. Idẽ in arte veteri. Uenit in edes quaſdam in quibus ſodalitiũ erat futurum eodem die.

Sodes q̈dã aduerbiũ ꝑcationẽ: vl' exhoꝛtationẽ denotãs arbitrat̃. Priſ. putat eẽ v̉bũ. Ait. n. q̈dã v̉ba eẽ q̃ in vſu deficiũt perſonis vt cedo ſodes ſalue. aue: furis inſit inquam foꝛetſio. Dictum ſodes ſi audes. vt ſis. pꝛo ſi vis ilico pꝛo in loco.

Sodoma. e. Sodomũ ⁊ Sodoma. oꝝ. pl'i tãtũ oppidũ fuit Iudee. De quo legit̃ in Gene. Anteq̃ꝫ ſubuerterẽt dñs ſodomã ⁊ Gomoꝛrã. Et iterum habitauit in ſodomis. Solinꝰ de ſitu Iudee. Ibi duo oppida vnũ ſodomum alterum gomoꝛrum Hinc ſodomite dicti ſunt. ſodomoꝛum incole.

Sodomito. as. pe. ꝓ. v̉bũ obſcenũ. Ci. li. j. offi. Latrocinari fraudare adulterare ſodomitare turpe eſt. ſed dr̃ non obſcene.

Sogdiana ꝓuicia aſie q̃ vt li. vj. ſcribit. Ptol. a ſeptẽtrione ꝑte ſcythie t̃minat̃ ab oꝛiẽte ſacis a meridie ⁊ occaſu bactriana. In ea ſt̃ vꝛbes Oxiana martica ⁊ Alexãdria quã vt Solinꝰ ait Alexãder t̃tiã ꝯdidit ad ꝯteſtãdos itineris ſui terminos

Solus a ſolon qꝺ oſcoꝝ lingua totũ ſig̃t. Nã q̃ vnus eſt totus eſt. Hic ſolitudo. q̃ ⁊ ſolitas a veteribꝰ dicebat̃. Sciendũ ꝙ ſolus ⁊ vnꝰ ꝑ ſolus moꝛe ſuꝑlatiuoꝝ gtĩm regũt: vt ſolꝰ vl' vnus oĩum accipiẽter ſquãmis ad hos verſis ꝯ aq̃s natando meat inq̈t. Ply. Itẽ dicimꝰ ſolus vel vnꝰ ex oĩbꝰ vel iter oẽs Et cũ ſingularitatẽ ſignificet inuenit tñ. Plural'r. Ter. i adel. Sole ſumꝰ. Quñq̃ꝫ ſolus dr̃ deſertꝰ. Uir. li. iij. ge. Heu male tũ libye ſolis errat̃ i aruis. Ter. Uenit meditatus alicũde ex ſolo loco. Idẽ nõne huc abici oꝛ i ſolas terras. Facitq̃ꝫ gtĩm ſolius. ⁊ ſoli ſole ſoli. Teren. in eu. Mihi ſole ridiculo fuit.

Solitarius. a. um. vt ſolitarius qui ſolus viuit. Hinc ſolitarius piſcis ⁊ ſolitaria vita.

Soli loquus pe. coꝛ. qui ſolus loquitur. Et ſoliloquium qꝺ per nos contemplando loqui ſolemus.

Soliuagus pe. coꝛ. q̃ ſolus vagat̃. Aug. li. xi. ci. dei. Nã cũ animãtes al's ſolitarias ⁊ quodãmodo ſoliuagas. i. q̃ ſolitudinem magnã appetant ſicuti ſunt aquile milui leones lupi.

Solẽnis ⁊ hoc ſolẽne ꝑ duplex. nn. quod oĩbus annis p̃ſtari dꝫ compoſitum nomẽ ex ſolo ⁊ anno. Ual. max. Maioꝛes ſtatas ſolẽneſq̃ꝫ cerimonias pontificũ ſcientia bene gerendarũ rerum auctoꝛitate ⁊c̃. Hinc ſolẽnitas.

Solẽnium. ij. ⁊ ſolẽnia. oꝝ. feſta q̃ ſingulis annis certo t̃pe fiũt.

Soli ferreum. genus teli appellatum. quaſi totũ ferreum. Nam ſolum ſignificat totum ⁊ ſolidum.

Solitaurilia: imolatio trium hoſtiaꝝ erat diuerſi generis tauri arietes ⁊ verris. qꝛ oẽs ſolidi integriq̃ꝫ coꝛpoꝛis ſint. Ply. li. viij. Si potiat̃ marti ſoli taurilibus piaculũ fieri. hoc ſacrificium cenſoꝛes vt ſcribit Aſco. vrbem completo quinquennio luſtrantes de ſue oue tauro faciebant.

Solum dr̃ oẽ qꝺ ſuſtinet. ⁊ vnicuiq̃ꝫ rei ſubiacet: vbi aliq̈d fundari põt. Uñ aq̃ ſupꝰficies dꝛ ſolũ qꝛ nauiũ fundamentũ eſt. Uir. li. v. Subtrahiturq̃ꝫ ſolũ celũ ſtellaꝝ ſolũ eſt. Ouid. li. j. me. Aſtra tenẽt celeſte ſolũ. Ennius vero ſola terraꝝ plurali numero dixit Aer ẽt ſolũ dr̃ qꝛ auiũ ſuſtẽtaculũ. Hinc ſolum pꝛo loco ſeu ſedili ponit̃. itẽ pꝛo terra ꝙ hoĩum ⁊ aĩaliũ fundamentũ ſit. Col. li. ij. Nam qꝺ ſicco ſolo ingeſtũ ⁊ iam inoccatũ ꝑinde ac ſi repoſitũ in hoꝛreo nõ coꝛrũpitur. Uñ natale ſolũ dicimus patriã hoc eſt terrã in q̃ nati ſumus. Uñ exul qui extra ſolũ. hoc eſt patriã eiectus eſt. Uir. li. vij. ẽt mẽſam appellauit ſolũ. Et cereale ſolũ pomis agreſtibꝰ augẽt. Rurſus ſolum inferioꝛ pedis. ꝑs quã vulgo ſoleã vocãt q̃ calloſa fit ⁊ dura ẽt diſcalciatis. Ci. li. v. tuſ. Mihi amictui ẽ ſcythycum tegmẽ calciamentũ ſoloꝝ callum cubile terra. Amb: Nota ſcã ſolo attrita ẽ pl'imoꝝ. Et ſolũ dictũ eſt ꝓ ſoles calciamẽti ⁊ coꝛio. Mar. ſoꝛdidus antiq̃s ſolitus ꝓducere pelles ⁊ moꝛdere luto putre vetuſq̃ꝫ ſolũ ꝓpꝛie tñ ſolũ terra dꝛ.

Sol a ſolus ſit ꝙ ſolus cũ eſt exoꝛtus obſcuratis oĩbꝰ alijs apparet. Uel vt ſcribit Diod. ab hyꝑionis filio q̃ liber a romanis appellatꝰ eſt. ꝙ liber ⁊ vagus ſit. Soles tñ plurali numero pꝛo die legimus. Uir. li. iij. Tris adeo incertos ceca caligine ſoles erramus pelago. Et ſoles: ſolis ſplẽdoꝛes vl' radij dicuntur. Mar. hibernis obiecta locis ſpecularia puros admittunt ſoles ⁊ ſine fece dies. Item ſoles eſtus vel ardoꝛes ſolis Hoꝛa. coꝛpoꝛis exigui pꝛecanũ ſolibus aptũ. Hinc Inſolo. as. de quo ſupꝛa Sol aũt grece dicuntur ηλιος.

Solis: inſula eſt in mari indico ſemper rubens. ⁊ vt ſolinus refert omni animãtium generi in acceſſa. qm̃ eo ingreſſos vis circũfuſi aeris confeſtim exanimat.

Solaris ⁊ hoc ſolare. qꝺ eſt ſolis. vt radij ſolares. annus ſolaris cum ſol expleto per oĩa ſigna circuitu ad id vñ digreſſus fuerat redijt: qꝺ ſit fere. ccclxv. diebus. Ei ſolaris herba que grece heliotropium dicitur ꝙ ſe cum ſole circũagat etiam nubilo die. Tantus eſt eius ſideris amoꝛ.

Solanus. a. um. pe. pꝛo. Idem ꝙ ſolaris. Hinc ſubſolanus ventus qui ſub ſole oꝛiente naſci videtur.

Solarium locus: in quo hoꝛe ad ſolẽ conſpiciunt̃. Primus romanis hoc ſtatuiſſe dꝛ. L. Papyrius curſoꝛ ad edẽ Quirini ante. xij. annos q̃ꝫ cũ pyrrho bellatũ eſt. Nam pꝛius oꝛtꝰ tantum ⁊ occaſus ſolis nominabant̃. poſt aliquot annos adiecto meridie. Dicit̃ ⁊ ſolarium locus in domo ſuꝑioꝛ ſtratus. Hier. li. ij. ꝯ. Uidit mulierẽ ſe lauantẽ ex aduerſo ſuꝑ ſolariũ ſuũ. Nã latini ſolarca vocant plana tecta q̃ greci domata vt idẽ Hier. Eſt auctoꝛ. Pꝛeterea ſolariũ appellãt iuriſconſulti vectigal qꝺ pꝛo ſolo pendit̃. titulo ne quid in publico fiat.

Solario. as. pe. pꝛo. in altum edifico.

Solſtitiũ: ſolis ſtatio cũ ſol vltra nõ ꝓgredit̃ ſed retrocedere incipit. Singul' q̈ppe ãnis duo ſolſtitia ſunt. Unũ eſtiuũ: alterũ hyemale. Sũt. n. duo tropici hibernꝰ ⁊ eſtiuus. Hibernus q̈dẽ eſt. ꝑ quẽ ſol trãſmittẽs octauã capꝛicoꝛni ꝑtẽ ſolſtitiũ hibernum facit. viij. kal'. Ianuarias die. quo t̃pe ſol altioꝛes incipit circulos petere eſtiuus v̉o ꝑ quẽ ſol octauã ꝑtẽ cãcri trãſmittẽs ſolſtitiũ eſtiuũ facit. viij. kalen. Iulij quo t̃pe remeare ſol ad iſerioꝛes incipit circulos. Sane veteres ſolſtitiũ fere vocãt eſtiuũ lꝫ nihil adijciat̃. Uirg. li. j. Ge. Humida ſolſtitia atq̃ꝫ hyemes optate ſerenas agricole. Nã inuenias vbi adijcit̃ bꝛumale vbi de hiberno ſit mẽtio. Col. li. xvi. kl'. Ianuarij ſol in capꝛicoꝛnũ tranſitũ facit bꝛumale ſolſtitium.

Solati dicuntur: qui ſole coꝛrepti ſunt. quẽadmodum Siderati qui ſidere. Ply. Sic ⁊ ſolatius pꝛoſunt.

Solipugna ſeu ſoliſuga: genus beſtiole malefice q̃ acrius concitatiuſq̃ꝫ fertur caloꝛe ſolis vnde nomen traxit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Solea q̃ ſolo pedis ſubijcit̃ qñq̃ ēt id gn̄s calceoꝝ ē: quo plantaꝝ calces tm̄ obtegunt̃ ceteris ꝑpe relictis nudis pedis p/b⁹teretib⁹ ſupne pedē vinciēs anſis q̃s ligulas vocant. alio noīe ſuberes dicūt̃. Et a grecis Crepide lȝ hec differre putēt aliq̄d. Dicte Solee ꝙ ſola pedibus ſubijciant̃. Plau. in tru. Date iā ſoleas. atq̃ ītrome actutū ducite. Fiūt āt qñq̃ ſolee dū ſolea capit̃. ꝓ ea q̃ ſolo pedis ſubijcit̃. ex ferro vl' argēto: corio vel alia mā. Naȝ eq̄s ꝛ bobus ſolee ferree applicant̃. Catul. Et ſupinā amniū graui delinq̄re ceno ferreā vt ſoleaȝ tenaci ī voragine mula. Ponit̃ interdum ꝓ calceo. Proper. Proſilit in laxa nixa pedē ſolea Iteȝ ſolea gn̄s piſcis plani a ſiītudīe ſolee. de quo. Col. Ply. li. ix. Rūbi ſole: paſſeres formā hn̄t planam. Et Solea dr̃ materia roborea ſuper qua paries craticius extruit̃. Iuue. Et ſolea pulſare nates.

Solearij: ſolearum ſutores. Plau. in aul. Solearij aſtant: aſtant molochinarij.

Soleatus dicitur qui ſoleis indutus eſt. Gel. Cur ſoleatos dixiſſet qui gallicas non haberent ſoleas.

Soliū armariū ex vno ligno factū ī quo reges ob corpis ſui tutelā ſedebāt dictū q̄ſi ſolidū qm̄ ex ꝑdura mā roboris fiebat. vel dr̃ q̄ſi ſolū ꝙ ī his ſoli ſederēt. Syr. Cōſedit ſolio rerūq̃ īuaſit hēnas. Uel ſcḋm aſpꝛū ꝑ ātiſtichon q̄ſi ſediū a ſedendo. Nā ꝛ ſella q̄ſi ſeda dicta ē Abuſiue tm̄ qñq̃ pōit̃ ꝓ ſella regali. Uir. Prefat⁹ diuos ſolio res īfit ab alto. Qñq̃ ꝓ vaſe ſaligno vel abiete ad vnū plurimoſq̃ liquores trāſferendos ꝛ ad pānos lineos cū lixinio calido ꝛ ciner̃ emaculādos accōmodato: ꝛ quo ī balneis ſedētes lauāur. Celſus Interpoſitis duab⁹ horis ī ſoliū is aq̄ calide reſupinus dimittēd⁹ eſt ſic vt a genibus ad vmbilicū aq̄ teneat. Mar. nō vis ī ſolio ꝑus lauari. Sue. de Augu. At quotiens neruoꝝ cā marinis albuliſq̃ calidis vtēdū eēt cōtētus hoc erat vt inſidens ligneo ſolio qḋ ipe hiſpanico v̄bo dure tā vocabat manus ac pedes alternis iactaret. Nōnūq̃ huic ſiſe vas dicitur ſeu loculamētū ſepulchꝛale ī quo cōdūt̃ defuncti. Ply. li. xxxv. Qm̄ ꝛ defunctos ſeſe multi fictilibus ſolijs condi maluere. Curti. Septim⁹ dies erat ex quo corp⁹ regis iacebat ī ſolio

Solid⁹. a. um. pe. cor. mō iuge ac ꝯtinuū ſig̃t. Plau. Decē ānos ſolidos errauit puer. Mō plenū integrū nihil ꝯcaui aut vacui hn̄s. Uñ ſolidū corpus dicimus qḋ ꝯſtat lōgitudine latitudine ꝛ altitudine. Uir. Solidoq̃ adamāte colūne. Hinc fit ī ſolidū aduerbialiter. qḋ ſig̃t ī itegrū vt oēs ꝓmiſerūt ī ſolidū ſe ſatiſfacturos. i. iteger vnuſq̄ſq̃ ꝓ ſe ꝛ nō oēs ſimul. Solidū q̄dā a ſolo terra deducūt alij a ſolō oſcoꝝ vocabulo qḋ totū ſig̃t. Eſt ꝛ ſolidus ſubſtantiuū genus nūmi quo in ꝑn̄tia vtimur cuȝ dicimus viginti ſolidos librā cōſtituere.

Solido. as. pe. cor. roboro firmo. qḋ vernacula lingua dicimus ſaldare. Uirg. li. j. Ge. Area tū primū ingenti eſt equāda cylindro ꝛ vertēda manu. ꝛ creta ſolidanda tenaci.

Solideſco. ſolidus fio. Ply. Ueſica mēbrana cōſtat vulnerata cicatrice non ſolideſcit.

Soliſtimū. pe. cor. qḋ ē ſoli. ita. n. a ſolo ſoliſtimū fit ſic a medio mediaſtimū. De Soliſtio tripudio. Uide ī dictōe Tripudiū

Soliduri⁹ lingua gallica dr̃ deuotus Ceſar. Cū ſexcētis ꝯuotis quos galli ſoldurios appellāt quoꝝ ē ꝯdicio: vt oībus vite cōmodis vna cū his fruāt̃ quoꝝ ſe aīcitie ꝯdiderīt ſi q̄d q̃ ꝑ viȝ accidat: aut eūdē caſuȝ vna ferāt aut ſibi mortē ꝯciſcant.

Soli ciuitas inſignis Cilicie ab achiuis ꝛ rhodijs edificata poſtea pōpeiopolis appellata a pōpeio q̄ piratas in eaȝ trāſtulit quos dignos exiſtimauit vt ſeruarent̃. Hinc fuit Chryſippus ph̄s ſtoicus. Et philemō comicus poeta ꝛ Aratus q̄ de Aſtris verſu ꝯſcripſit cui⁹ plīma carmina Ci. in latinuȝ v̄tit.

Solecunus eſt īpar ꝛ incōueniēs cōpoſitura ꝑtiū orōnis. a nr̄is imparilitas a vetuſtiorib⁹ latinis Scribligo dicebat̃ in verſura ꝛ prauitate tortuoſa orōnis tāq̃ ſtrebligo q̄dā. ſiq̄dem ΣΤΡΟΒΕΩ torq̄o ac deprauo ſig̃t ꝑ trāſlationē dr̃ a poetis. Error. Iuue. ſolecismū liceat feciſſe marito. Mar. Sepe ſolecismū mētula nr̄a facit. Dr̃ ēt ſolecon ſicut barbariſm⁹ ꝛ barbaron. Soloeci aūt nomē a ſolone deductū Laerti⁹ teſtat̃. q̄ cū ī Cilicia vrbē a ſuo noīe Soloe ꝯdidiſſet pauci ex atheniēſibus quos in ea reliquit. nō multo īteriecto t̄pe corrupto patrio ſermōe īcōueniēti ꝑtiū ſtructura loq̄ ceperūt. Quapꝑ q̄ eo vitio aliq̄ñ vterēt̃ dci ſt̄ σολοικίζειν. hoc eſt ſoleciſſar̃. Suidas. σολοι σικελιας πολις και κυπρου αφ ων ο σολοικισμος βαρβαριζον των και τι την ιδιαν γλωσσαν σολων δε ταυτην κτιζει.

Soleo. es. ſolitus q̄ſi ſol⁹. i. tot⁹ eo. Sal. li. ij. hiſto. ēt ſolui ꝑtiū vſurpauit. Neq̃ iq̄t ſubſidijs vti ſoluerat ꝯpoſitis. Ei⁹ ſignificatio nota eſt. Accipit̃. n. ꝑ ſolere eēre vſato. Uir. Uñ oīs troia videri: ꝛ danaū ſolite naues ꝛ achaica caſtra. Hui⁹ cōpoſita ſūt aſſoleo. Abſoleo. obſoleo. īſolens. īſolit⁹ ꝓ īſueto.

Solet impſonale paſſiue ſignificatiōis. Ci. ī Le. cū ī hortos. D. Bruti cōmentandi cauſa (vt aſſolet) venim⁹ tu nō affuiſti.

Solito. as. frequēter. ſoleo. Gel. Scipionē africanuȝ ſolitauiſſe noctis extremo priuſq̃ dilucularet in capitolium ventitare. Hie. ī Eſaia. Et habitabūt ibi ſtrutōes: ꝛ piloſi ſolitabūt ibi.

Solers ꝯtrari⁹ maxīe eſt inerti: hoc ē tot⁹ īgenioſus. ꝛ artificioſus. q̄ſi tot⁹ ex arte vel q̄ſi ſol⁹ ī arte ſit: q̃ ī oīb⁹ reb⁹ prudēs eſt. Hiero. ī ꝓlogo. Dañ. Que magna prudētia ſolertis viri q̃ ꝓphetali ſpū eēt ꝓpheta. Hic ſolertia que eſt īgeniū totū acutū ꝛ artificioſū. q̄ q̄dē bn̄ vtunt̃ q̄dā male. Bn̄. Ci. ī Cato. Tū eū dixiſſe mirari ſe nō mō diligētiā ſȝ ēt ſolertiam ei⁹ a quo eēnt illa dimēſa atq̃ deſcripta. Male. Idē. li. j. of. Itaq̃ eoꝝ fines ſic ipſi dixerāt termiauit ꝛ ī medio relictuȝ qḋ erat ppl'o ro. adiudicauit Uñ h̓ improbās. Ci. ſeq̄t̃ ꝛ ait. Decipere hoc q̄dē ē. nō iudicare. Quo circa ī oī re fugiēda ē talis ſolertia. Ex quo apparet ēt ꝙ ſolers q̄s bon⁹ vel mal⁹ erit ꝓ q̄litate. ſolertie q̄ vtitur. De cui⁹ ꝓꝑetate. Clau. li. iij. ḋ raptu ſic inq̄t. Rerumq̃ remotas ingenioſa vias paulatim exploret egeſtas. vtq̃ artes pariat ſolertia nutriat vſus.

Solicitudo: cura ꝛ mētis inquietudo q̄ mētibus īheret. Ter. in an. Quātas hic cōficit ſolicitudines: Solicit⁹ inq̄et⁹ ꝛ curis affectus. nō aūt diligens. Cic. Celio. deſunt aūt ꝑꝑ hāc cām ꝙ mirifice ſum ſolicitus quidnam de ꝓuincijs decernatur.

Solicito. as. pe. cor. ſpem metūq̃ oñdo. vt ſolicito plebē aliq̄ñ inquieto ꝛ curā inijcio ſeu cōtriſtor. Terē. in an. Cur meam ſenectuteȝ ſolicito huius amentia. Hinc ſolicitatio q̄ fit ab alio. Aliq̄ñ Iuſto vt ſolicito te ꝓmiſſis. Curti. li. ij. Uex. n. vero cuȝ mō milites meos lr̄is ad ꝓditionē mō amicos ad ꝑniciē pecunia ſolicitet. ad internectioneȝ mihi ꝑſequendus eſt. nō vt iniuſtus hoſtis ſed vt percuſſor veneficus. Dictuȝ ſolicitare quaſi ſolo citare. i. ex ſuo loco mouere.

Solox: lana craſſa q̄ſi ſolida. Itē pecus lana tectum Titi Lana ſoloci ad purpuram data. Lucil. Mōtano hirco atq̃ ſoloce.

Solor. aris. a ſolū ꝓ terra ſolida fieri q̄dā exiſtimāt q̄ſi ſoliduȝ reditegro. Uir. Interea lōgū cātu ſolata laborē. Arguto cōiūx ꝑcurrit pectine telas. Hic ſiūt ꝯpoſita. Cōſolor Ci. Ser. ſul. Quid me iſta res ꝯſolat̃ in tantis tenebris ꝛ q̄ſi ꝑpetuis reip. Eſt. n. vix ꝯſolabilis dolor tāta ē oīuȝ reꝝ amiſſio ꝛ deſꝑatio recupādi. Deſolor ꝯriū ē. Hie. ad Tira. Sola ſeꝑatiōe dormiētis eſtuans deſolatus ſolatio pij pignoris iactor. Et habent pe. cor.

Solo. as. in eadem ſignificatiōe. Uñ ꝛ deſolo. de quo loco ſuo.

Solatiū ipſa cōſolatio. ꝛ ꝓprie rebus fit. Hie. Mittitis ſolatia ſumptuū. Quinti. Cecitatis miſere ſolatiū ē hr̄e reȝ videtiū.

Solamē. ideȝ ꝙ ſolatiū. Cic. in Lel. Et ſi illis plane orbatus eſſe magnum tm̄ ferret mihi etas ipſa ſolamē. Uir. Solamenq̃ mali collo de fiſtula pendet.

Soluo. is. ſolui ſolutū qḋ ligatum erat: nō ligatū facio: enodo. Uir. li. vij. Soluite crinales vittas capite orgya mecū Pla. ī am. Nā noctu hac ſoluta eſt nauis nr̄a e portu ꝑſico. Sed qm̄ q̄ debēt quodā mō obligati ſūt creditori. Soluere ēt ꝓ debitū reddere ponit̃. Ci. ī ver. Pro quo frumēto pecūia ſoluta nō eſt. Hinc ꝑ trāſlationē ſolutōis vocabulū ad oēm liberationē quoquo mō fcāȝ trāſfert̃: magnaq̃ ad ſubſtātiuū obligatiōis q̃ ad nūmoꝝ ſolutōeȝ Uñ ſoluere ꝓ ſatiſfacer̃. Ter. ī adel. Neq̃ tu v̄bis vnq̃ ſolues qḋ mihi re male feceris. Qñq̃ ꝓ dimitter̃. Uir. li. ij. Ge. Solue mares mitte īueīrē pecuaria ꝑm⁹. Qñq̃ ꝓ liberale. Idē ſoluite corda metu teu

cri. Uñ ſolut⁹. riſus dr̃ magn⁹ ꝛ a curis vber. Idē riſuqꝫ ſoluto. Qñqꝫ ꝓ mollē facere. Hora. li. car. ſoluit̃ acris hyems grata vice veris. ſoluere fidē. Eſt rūpere vel nō ſuare fidez. Teren. in an. Soluiſti fidē. Et ſoluere aperire. Col. li. vij. Ea porro vena q̃ i aure videt̃ eē āpliſſima ſarmēto ꝑus vberat̃ deinde cū ad ictum intumuit cultello ſoluit̃. Cōpoſita hui⁹ verbi ſunt. Abſoluo. Diſſoluo. Exoluo. ꝑſoluo. ꝛ reſoluo.

Soluēdo: non ſum ſigt̃ non ſatiſfacio ꝓ eo quod obligat⁹ ſum ſiue pecunia: ſiue remuneratiōe. Ci. in phil. Tu nec ſoluēdo eras. i. ſoluere debita non poteras.

Solutus. a. um. ꝑter ſignificationes q̃s cōes hꝫ cum ſoluo ponitur ꝓ raro quod eſt contrarium ſpiſſo. Col. lib. j. Soli pinguis vel macri ſoluti vel ſpiſſi humidi vel ſicci.

Solutilis pe. cor. quaſi ſolubilis qui facile ſolui pōt: vel qui ſolutus ꝛ non fideliter conſutus eſt: vt nauis q̃ nero per inſidias matri Agrippinę fecit naufragium.

Solini fuerūt ppl'i iuxta lyciā quos homer⁹ pugnaciſſimos fuiſſe ſcribit ꝛ a Bellorophōte ꝯuictos. Cor. Ta. de iudęoꝝ origine. Alij clara Ideoꝝ initia ſolymos carminib⁹ celebratam homeri gētē ꝯditaꝫ vrbē hieroſolymā noīe ſuo feciſſe. Uñ Iuue. iterꝑs legū ſolymaꝝ. Et declinat̃ vrbs. Solimę. aꝝ. ꝛ Hieroſolymę aꝝ. ꝛ Hieroſolyma. ę. Uñ hieroſolymitanus.

Solon fuit vnus ex ſeptem ſapiētib⁹ gręcię patria Salaminius qui teſte Gel. li. xvij. athenis claruit regnāte Tarquinio priſco Romę. hic athenienſibus leges dedit cuꝫ tāto tempamēto cōpoſitas ꝙ parem gratiam a ſenatu ꝛ plebe ꝯheret q̃ꝗꝫ plebs ꝛ ſenatus in ſumma prius eſſent diſſenſione.

Somatophylaces. cuſtodes corꝑis regis: quos latini priſco vocabulo latrones dixerunt quaſi latrones.

Sonchos: hęrba quam ſcariolam punici vocant ꝛ quam pinpinellam vulgus nominat.

Somatopęia latine corporis factura. Et eſt figura cum incorporeum mō corporeo loqui introducitur.

Son⁹ dr̃ oīs vox ꝛ q̃cq̃d aurib⁹ ꝑcipi pōt. Hier. tñ i iterꝑtatiōe. ꝑs. docet ſonū ꝓprie dici cū audit̃ tm̃ mō ſonus: ꝛ vox nō itelligit̃. Soni tria ſūt gñа. Aut. n. voce ꝯſtat vt per fauces: aut flatu vt ꝑ tubā: aut pulſu vt ꝑ lyrā ꝛ oīa crepitātia. a ſono⁹ ſiūt. Abſon⁹ ſine ſono: icōueiēs. Altiſon⁹. Armiſon⁹. bōbiſon⁹ bōbū ſonās. Cōſon⁹ ꝯueiēs. ꝛ ſimul ſonās. Diſſon⁹ diuerſe ſonās incōueniens dulciſonus. Et oīa habēt pe. cor.

Sonor: vehementior ſonus. Uir. Magno veluti cuꝫ flāma ſonore virgea ſuggeritur coſtis vndantis aheni.

Sonitus. us. pe. cor. idē qꝺ ſonor. Uir. li. iij. Dum flāmas iouis ꝛ ſonitus imitatus olympi.

Sono. as. aui. atū. Uñ ſonat⁹ ꝛ ſonatur⁹. Hor. li. j. ſer. Magna ſonaturꝝ des noſtris hui⁹ honorē. Dr̃ ꝛ Sono. is. ſonui. itū. Actius. Clamore ꝛ gemitu templū reſonauit. Eſt aūt ſonare muſico aliquo inſtrō canere. Et ꝯſtruit̃ cū abltō. Uirg. Nō arguta ſonāt tenui pſalteria chorda. Et reſonāt arbuſta cicadis. Aliqñ ſigt̃ effinger̃. Et ſic ꝯſtruit̃ cū actō. Idē. Nec vox hoīez ſonat. Manl. li. v. aura ꝑ extrēas reſonauit flebile rupes. Aliqñ ꝓferre ꝓnūciare. Hier. i ꝓlogo. Dañ. Et vt veꝝ ſatear vſqꝫ ad pñtē diē magna poſſuꝫ ſmonē caldaicū legere ꝛ itelligere q̃ꝫ ſonare Aliqñ laudare. Idē in ꝓlogo ꝛ paral. Uñ ꝛ nobis curę fuit vt circuirem⁹ ꝓuinciaꝫ quā vniuerſę xp̄i eccl'ię ſonāt. Aliqñ ſigñare. Idē. ibi. Sꝫ ꝛ ip̄e appellatōes nō hoīes vt plęriqꝫ ęſtimāt ſꝫ vrbes ꝛ regiōes ꝛ ſalt⁹ ꝛ ꝓuincias ſonāt. Qñqꝫ iudicare exp̄mere: Idē q̃d aliud ſonāt euāgelia niſi naſcētē dñm ex mā virgine. Illud āt eiuſdē. hꝫ neſcio q̃d latētis energię viua vox ꝛ in aures diſcipuli actoris voce trāſfuſa fortius ſonat. hoc eſt imp̄mit vel igredit̃. Huius ꝯpoſita ſūt. Aſſono rñdeo ſeu iuxta ſono. Perſius repabilis aſſonat echo. Interdū male ſono. Cōſono ſemel ſono ꝯcordo a quo Cōſonātia ꝯcordia vocū quę ꝛ vocalitas latine grece euphōia dr̃ Circūſono. Ci. li. iij. of. Tñ ꝯducē arbitroꝝ talib⁹ aures tuas vocib⁹ vndiqꝫ circūſonare. Diſſono diuerſe ſono diſcordo Hic diſſonātia vocū diſcordātia. Inſono valde ſono vt iſonuit nem⁹. Interſono. in medio ſono. Perſono valde ſiue ꝑfecte ſono vl' ſonādo ſono. Lac. lib. j. Qui cū freq̄nt̃ citharę cātu ꝑſōaret citherō appellat⁹ ē. Hie. ꝯ pauli. cuiuſqꝫ doctrīę academię gymnaſia ꝑſonabāt. i. diuulgabāt. Reſono ꝓꝑe ꝯ ſonātē ſono. Uir. Formoſaꝫ reſonare doces amaryllida ſyluas. Et reſonare ſonum reddere. Apul. Et cicadaꝝ cātu agri reſonarēt. Itē ſonādo rep̄ntare explicare. Hier. Iob. hęc āt trāſlatio nullū de veterib⁹ ſeq̄t̃ iterp̄tē ſꝫ ex ip̄o hebraico arabicoqꝫ ſmōe ꝛ iterdū nūc v̄ba: nūc ſenſuꝫ: nūc ſiml' vtrūqꝫ reſonabit. ꝛ illud. Quid ſi ip̄aꝫ audiſſetis beſtiā ſua v̄ba reſonātē. i. ꝓferētē. Et oīa hñt pe. cor.

Sonito. as. pe. cor. frequētatiuuꝫ eſt a ſono.

Sonipes. p. cor. ſigt̃ celerē equū a ſonitu pedis. ꝙ pedib⁹ ſonet

Sonarus. a. um. pe. ꝓ. qꝺ graue ſonat. ꝛ ꝓprie epitheton tempeſtatis ē. Uirg. Luctātes vētos tēpeſtateſqꝫ ſonaras. hinc ſonoritas ꝛ ſonoroſitas.

Sons. ꝓprie dr̃ cuius culpa iaꝫ ſonat. hoc eſt q̃ erroris conuict⁹ eſt. Unde Inſontem dicimus eum qui innocens repertus eſt. Item ſons eſt qui cuiqꝫ rei nocet.

Sonticus. a. um pe. cor. qꝺ nocet. Uñ ſonticus morb⁹ q̃ totum inuadit corp⁹. Uenuleius. Quotiēs morb⁹ ſontic⁹ noīat̃ eū ſignificari Caſſius ait. q̃ noceat. Nocere aūt itelligit̃ q̃ ꝑpetu⁹: nō q̃ tpe ſinit̃. Ply. Gagates lapis nomē hꝫ loci ꝛ amnis Gagatis lycię niger ē planus pumicoſus non multū a ligno differēs leuis fragilis: odore ſi terat̃ grauis fictilia ex eo inſcripta nō delent̃. cū vrit̃ odorē ſulphureū reddit: fugat ſerpētes deꝑhēdit ſonticū morbū. ꝛ virginitatē ſuffit⁹. Deꝑhēdit inq̄t. hoc eſt vtrū ꝑpetuū ſit an interualla hēat. Qm̄ autē ſonticus morb⁹ eſt iuſta cā abſ̄tię: interdū ſonticum ponit̃ ꝓ iuſto. Neui⁹: Sonticā eē oꝫ cām quāobrē ꝑdas mulierē.

Sophocles. nomē poetę tragici. qui inter gręcos. principatum obtinet. Hūc Ci. diuinum poetam li. j. de diui. vocauit. Hic Sophocleus. a. um. Unde carmina ſophoclea.

Sophaci: appellati ſunt afri. a Sophano. qui i africa regnauit.

Sophia: latīe ſapīa dr̃. ꝛ q̃ eā ꝓfitent̃ ſophi appellāt̃ σοφος n. ſapiēs doct⁹. Mar. Cū tibi ſit ſophię par cura ꝛ cura doꝝ

Sophiſta: ꝛ ſophiſtes. dr̃ q̃ ſophię cauillator ē. Uñ ea ꝑs dialectices nom̄ ſūpſit ſophiſticę q̃d ſit Suidas ait ſic σοφιςης ϖας τεχηι ϊης και οτο λεκτικοµ ησκηκας και ο εϖηρεαζωµ εκωµ εντοις λόγις εςι και αϖαϊέων και ϖολλαζη ϊειδλε εντω δυηαµις σουιδόυ. Capitur nōnūq̄ꝫ ꝓ apparēte ꝛ ñ exiſtēt ſopho. Itē ꝓ ſapiēte nec nō ꝛ ꝓ eo q̃ i arte rhetorica ꝓponit q̃ imitari debeam⁹. Plato docet ſophiſtas eē rhetores q̃ veluti vēatores pati ſūt ad capiēdos iuuenū aīas ſophiſtica diſciplia quā venalē ꝑ vrbes circūfert̃: v̄bo ꝯmōſtrātes ſe oratorię ꝛ ciuil' diſciplię eē ꝓfeſſores. cū re v̄a ſint corruptores. Ariſt. li. x. eth. inq̄t ſciāꝫ gubernādaꝝ rerūpu. ſophiſtę ꝓfitēt̃. quoꝝ null⁹ rēp. gerit. Hic ātiſophiſtę a Suetōio: dicūt̃ int̃ ſe ꝯpugnātes ſophiſte

Sophiſma. atis. dr̃ cōmētū ꝛ oratio ita cōpoſita: vt vera eē videat̃. Quo noīe ēt dr̃ fraus. deceptio cautela.

Sophroniū nomē eſt fęminę ꝑ diminutionez adulatiōis amatorię prolatum ꝛ ab σοφροσύνη. quę eſt prudentia deductum velut totula prudens.

Sophron: latine temperātia qua carnales fręnant̃ libidines ne in queqꝫ vitia mentez cōſentientem trahant.

Sophroſyne. ſil'r temperantia modeſtia caſtitas. Hier. ꝯ Ioui. Non. n. vt male habetur in latinis codicibus ſobrietas eſt legenda ſed caſtitas. i. σόφρὸσυνη.

Sopor. idem quod ſomnus. a quo Soporifer.

Soporo. as. pe. ꝓ. ſaporem induco. Unde Soporatus cui veluti irrigatus eſt ſomnus.

Sopio. is. iui. itū. ſigt̃ ſoporo. Quintil. Illa ſtatim nocte iam totā domū ac familiā q̄es prima ſopi verat̃. Uñ ſopituꝫ dicimus q̃ iā cępit dormire. Uir. tñ ſopitū ſōno dixit q̄ſi irrigatū. Et ſopit⁹ dicit̃ q̃ ſenſus amiſit. vulgo ſtramortitus dicit̃. Liui. li. j. Iubet bono aīo eē. ſopitū fuiſſe regeꝫ ſubito ictu. ferrū haud alte in corpus deſcēdiſſe iaꝫ ad ſe redijſſe: inſpectū vulnus abſterſo cruore oīa ſalubria eē cōfidere ꝓpediē ip̄m eos viſuros. Huius cōpoſitū eſt Cōſopio qꝺ eſt totus ſopore obruor. Ci. li. j. tuſ. Nū igit̃ euꝫ curare cēſes cū luna

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

laborat aq̄ cōſopitus putat̄ vt eū dormiētem oſculetur.

Somnus. Grece ὕπνος latine apud ātiquiſſimos ſypnus poſtea ſopnus. mutata aſpiratiōe: in. ſ. ⁊. v. in. o. ſicut fit ī herpillon ſerpillū. Sūt tñ q̄ magis ſomn⁹ vſurpēt ſine p. Et dicit̄ ſomn⁹ cū dormimus. Virg. lib. iij. Ge. Nec ſomnos abrūpit aura quietos. Somniū vero illuſio quā patimur cū dormim⁹. Hie. ad Euſt. Nec vō ſopor ille fuerat nec vana ſōnia qb⁹ ſepe deludimur. Ponit̄ quoq̄ ſomn⁹ p deo. Mar. Et qr nulla venit tu mihi ſōne veni. Ser. tñ cō. li. v. eñ. ait. Sōnus īpe de⁹. Sōniū qd dormim⁹. Inſōniū qd ī ſomnis videm⁹ vt falſa ad celū mittūt īſōnia manes. Sciēdū tñ vt Macro. docet q eor q̄ dormiētes videre nobis videmur q̄nq̄ ſunt gn̄a ſōniū. ſ. iuſio īſōniū. oraculū viſus q̄ a grecis phātaſma dr̄. Ex his īſōniū ⁊ phātaſma cū falſa ſint īterp̄tatōe nō indigēt tria reliq̄ vates īterp̄tant̄ Et oraculū q̄dē ē cū q̄s inſomniis aliq̄d nobis denūciat. Viſio cū id quis videt quod eodē modo quo apparuerat euenit. Somniū aūt ꝓprie vocat̄ quod tegit figuris ⁊ velat ambagibus nō niſi interp̄tatione intelligēdis. A ſomnus fit inſomnis qd eſt peruigil. Unde inſomnes noctes dicuntur peruigiles.

Somnio. as. p quietē aliq̄d q̄ſi vigilans video. Uñ ſomniator apud Geneſim. Plau. in cur. Quos tu mihi luſcos libertos: quos ſumanos ſomnias. i. ſomniando loqueris. Aug. lib. de ci. dei. abſolute poſuit. Et dormiuit in loco illo ⁊ ſomniauit.

Somnifer. a. um quod affert ſomnū. Ply. lib. xviij. Viſq̄ ſomnifera etiam ſatiuo papaueri.

Somnificus. a. um. qd ſomniū inducit vt vis ſomnifica.

Somniculoſus. a ſomniculo magna fit. q̄ a ſomno. ⁊ is dicit̄ q̄ ad ſōnos vacat. i. ſomno plenus ⁊ ignauie. Interdū dr̄ nō qui ſomno indulget ſed qui ſōnū inducit: habetq̄ vim ſomnificā. Unde Cinna aſpidem vocat ſomniculoſam. non q ipſa dormiat ſed q vi ſomnifica homines percuſſos enecet.

Somnorinū apud antiquos dicebatur id qd in ſomnis videt̄. Var. Hic ſomnorinas imagines affatur.

Sora fuit oppidū Volſcor. de quo Liui. lirus. Et Iuue. ei⁹ meminit cum ait Optima ſore: aut phabraterie domus.

Soracte: mons in phaliſcis apollini ſocer. quo ſpelūca coopta latebrā ſibi elegit diu⁹ Syluester. Et gñis maſ. Quod ⁊ hic Sorax. ⁊ hoc Soracte. is. dr̄. Syr. li. viij. Et ſacrū phebo ſoracte frequētant. Virg. li. xj. Sūme deū ſci cuſtos ſoractis apollo. Item dicit̄ Socratis. is. ſicut p̄neſte ⁊ preneſtis.

Sorbeo. es. bui. itū. Unde Sorbitio. Dr̄ ⁊ Sorbo. is. pſi. ptum. Eſt aūt ſorbere deglutire q̄cq̄ molle. facticium verbū a ſono vocis quē faciūt q̄ ſorbent. Transfert̄ ⁊ ad alia. Hiero. in Paulo. Fontē lucidiſſimū oñdens tm̄mō foris eundē quē genuerat terra ſorbebat. Huius cōpoſita ſūt. Abſorbeo. vel Abſorbo. Luc. lib. iiij. Abſorpſit penitus rupes ⁊ tecta ferarū. Aug. lib. vj. cō. Gurges tñ morū carthaginenſium q̄bus nugatoria feruent ſpectacula abſorbuerat eum inſania circenſiū. Exorbeo vel exorbo. extra. ſorbe. Ci. li. ij. phil. in ſanguinē ciuilē exhauſit vel potius exorbuit. Plau. in epi. Iam ego me conuertam in irudinem atq̄ eorū exorbebo ſanguinem. Obſorbeo vel obſorbo. totum ſorbeo Idē in cur. Vin aquā. Si fruſculenta eſt da obſecro. hercle obſorbeam.

Sorbitio. ipſe ſorbendi actus. Perſ. Barbatum hec crede magiſtrum dicere ſorbitio tollit quem dura cicute Huius diminutiuum eſt Sorbitiuncula pro cibo q̄ de facili ſorbet̄.

Sorbities. idē qd Sorbitio. a quo fit dimīutiuū. Sorbitiūcula

Sorbillo. as. diminutiuum a ſorbeo. Et proprie eſt parum ſed frequenter ſorbeo. Teren. in adel. Et cyathos ſorbillās paulatim hunc producam diem.

Sorbum: genus fructus ſimilis pyri. quod ſiccum aluum ſiſtit. Mar. Sorba ſumus molles nimiū durantia ventres apti⁹ hec puero q̄ tibi poma dabis. Col. Sorba manu lecta in vrceolos picatos adijcito.

Sordes. immundicia. a quo Sordidus.

Sordidus. a. um. qd eſt ſordibus infectum. Liui. Teren. Var. loco non humili ſolum: ſed etiam ſordido ortus.

Sordeo. es. dui, ſordidus ſum. Ply. lib. xxv. Vitam iuuare nō fortaſſis credet aliq̄s cū hec quoq̄ noſtra friuola exiſtimentur adeo delicijs ſordent ⁊ que ad ſalutem pertinent.

Sordeſco. ſordidus fio. vt qui ſordet ſordeſcat adhuc. Hinc Exordeſco qd eſt valde ſordeſco. Gel. Cur ergo nos patimur nomē phīe illuſtriſſimū in hoībus deterrimis exordeſcere.

Sordido. as. ſordidum facio fedo. Augu. li. i. cō. Dilata eſt itaq̄ mūdatō mea. q̄ſi neceſſe eēt: vt adhuc ſordidarer ſi viuerē.

Sorex. aīal paruum a ſono vocis quem rodendo facit. Vide in dictiōe Muſ. hic Soriceus. a. um. ⁊ Soricinus. a. um. Uñ Soricinos dentes dixit Plau.

Soror dicta eſt. q q̄ſi ſeorſum a ſua ſtirpe naſcitur: ſeparaturq̄ ab ea domo in qua oritur. ⁊ in aliam familiam tranſgredit̄. Vel ſoror. quaſi ſorte diuerſa orta.

Sororius. dictus eſt cui ſoror mea nupſit. Similiter frater ⁊ ſororis filius ſororius dicitur.

Sororie: puellarum māme vocant̄ cum intumeſcunt.

Soros. grece: apud nos aceruus ſiue cumulus dicit̄. Unde Serapis. quaſi ſoros apis.

Sors. a ſerie dr̄ ſm Var. Pōit̄ ꝓ fortuito alicui⁹ rei euētu Uñ Sortior verbū. Aliq̄ñ ꝓ fatali neceſſitate. Vir. Hic exitus illū ſorte tulit. Quid ſit ſors Aug. in p̄ſr. īterp̄tatiōe oñdit his v̄bis. Sors eſt res in dubitatōe hūana diuinā indicās volūtatē. Nā ⁊ ſortes miſerūt apl̄i electi ſunt duo iudicio humano: ⁊ elect⁹ de duobus iudicio diuino. Uñ ſcribit̄. Cecidit ſors ſup matthiā. Ponit̄ ergo ſors ꝓ gr̄a q̄ ſaluamur: qr ī ſortē nō eſt electio: ſ; volūtas dei. Nā vbi dr̄. Iſte faciet: iſte nō facit. merita ꝯſiderāt̄. ⁊ vbi merita ꝯſiderant̄: electio eſt: nō ſors. Qm̄ aūt deus nulla merita nr̄a īuenit: ſorte volūtatis ſue nos ſaluos fecit: qr voluit: nō qr digni fuimus. Hec ſors. Uñ in actibus apl̄icis. Quia exiſtimaſti donū dei pecunia cōparari: nō eſt tibi pars neq̄ ſors ī fide hac. i. gratia nō pertines ad iſtā gratiā quā gratis oēs accepimus. Et ſortes ex ꝓmiſſione dei partes hereditatis vocant̄. que ppl̄o. ſunt diſtribute. Unde tribus leui p̄cepta eſt non habere ſortē īter fratres ſuos q ex eor decimis ſuſtentaret̄. Hinc ſors patrimoniū dicitur. Uñ Conſortes ⁊ ꝯſortia qui aliquod patrimoniū ſimul habent. Et ſors ſūma eſt ſiue caput ⁊ prima pecunia que cōfertur in ſocietatē: vt inde lucrum fiat. Terē. in adel. Hei mihi ēt de ſorte nūc venio in dubiū. hoc eſt de pretio quo empta erat. fidicina. Inde Cōſortes. qui tantūdem ſortis attulerant ad ſocietatē quātū ille cū quo eſt ſocietas. Itē ſors eſt fatalis neceſſitas. ſiue parce q ita vnicuiq̄ ſortitū ſit vt ipſe voluerūt. Virg. Hic exitus illū ſorte tulit. Item dicit̄ iudiciū. Idem. Nec vero he ſine ſorte date ſine iudice ſedes. Tractū ex romano more. Non enim audiebant̄ cauſe niſi per ſortem ordinate. Nā quo tēpore cauſe agebant̄ conueniebant oēs ⁊ ex ſorte dierum ordinē accipiebāt. puta q poſt triginta dies cās ſuas exequerent̄. Itē Succiſſio. ſicut ī hymno. Ut cū dies abſceſſerit: noctēq̄ ſors reduxerit: mundi p abſtinentiam ipſi canamus gloriam.

Sortilegus. pe. cor. qui per ſortes futura prenunciat: ⁊ qui per ſortem aliquid eligit. Hinc Sortilegium.

Sortior. iris. ſortes facio. ſiue p ſortes aliq̄d recipio. ⁊ ſorte aliq̄d ꝯſequor. Lac. lib. vij. Uñ apparet hoīē q̄ eo vtitur īmortalē ſortitū eſſe cōditionē. Sue. in Aug. Ex pretura macedoniā ſortitus. Aliquādo Sortiri ſignificat diſponere. Virg. Sic fata deū rex ſortitur: voluitq̄ vices ſic vertitur ordo.

Sortito. pe. pro. aduerbium qualitatis. ſignificat ex ſorte. Hor. li. car. Lupis ⁊ agnis quanto ſorto obtigit.

Soſpes. generis cōmunis q̄uis Soſpita femininū habeat. Et nō ſolum qui ſeruatur. ideſt ſaluus eſt ſoſpes dicit̄ ſed etiā qui ſeruat. Unde Ennius ſoſpitem pro ſeruatore poſuit.

Soſpitalis. qui ſoſpitatem dat. Plau. in pſeu. Quis es qui moram occupato moleſtam obtulit qui tibi ſoſpitalis fuit.

Suſpito. as. pe. cor. incolumen ſeruo. Liui. li. i. Propitius ſuam ſemper ſoſpitat progeniem.

Soſia. nomen viri proprium. apud comicos.

Soſtratus. fuit vir Aeginita. Laodomantis filius.

Soter. vt Ci. i ver. acti. iiij. iq̄t vno v̄bo exp̄mi nō pōt cū eum ſi

gnificet q̄ ſalutē dedit. Soteria ſalus. Soterion ſalutare dr̄.
Sotularis: calceus. Hiero. ꝯ̄ Joui. Legimus quēdam apud romanos nobilē cum eum amici arguerent q̄re vxorē formoſam ⁊ caſtā ⁊ diuitē repudiaſſet: ꝓtendiſſe pedem ⁊ dixiſſe eis. Et hic ſotularis quē cernitis videt̄ vobis nouus ⁊ elegans: ſed nemo ſcit pręter me vbi me premat.

S ante P

Spado. ⁊ eunuchus grecę dicti oēs ſunt in nullo differentes niſi ꝙ elegantius ⁊ magis atticum eſt eunuchū q̄ ſpadonem dicere. Fit autem Spado ab σπάω. quod ē aufero euello. ꝙ ab eo pars maxima virilitatis aufertur.
Spadix teſte Gel. lib. ij. eſt auulſus a palma termes cū fructu. hoc eſt palmes. Virg. lib. iij. Ge. Luxuriatq̄ toris animoſū pectus honeſti ſpadices glaucīq̄.
Spadicus. pe. pro. color q̄ ⁊ phęniceus. i. coccinus. ꝙ nō ſit diſſimilis fructui: palmę arboris nondum ſole incocto.
Spęra. latine globus. ⁊ id eſt qꝺ ex oī exteriore parte rotūdum apparet. Nōnunq̄ ēt Sphęra cū. ph. aſpirato ſcribit̄. Nam grece σφαῖρα dicta. vt Euſe. lib. ꝑpa. q̄ſi ſphęra hoc eſt corpus ęthereum. Manil. Ingenti ſphęra totū pręcingit olympū. Hygi. Sphęra eſt ſpēs q̄dā in rotundo cōformata oībꝰ expertibus equalis apparens. Huius diminutiuū eſt Spęrula ⁊ ſphęrula. parua rotunditas.
Spartha. lacus in atropatia ī quo ſales naſcunt̄ ⁊ cōgelaſcunt.
Spargapiſes. fuit teſte herodoto. filius Tomyris maſſagetarum reginę.
Sparta. ę. ⁊ Sparte. es. eadē eſt q̄ ⁊ Lacedęmō: vrbs laconię in pelopōneſo: a Sparto phoronei filio q̄ eā ꝯdidit appellata ſpta. Fuit āt ciuitas grecię īſignis q̄ diu cū atheniēſibꝰ grauia bella geſſit. q̄ Lycurgi legibꝰ optīe īſtituta fuit ab ea dicti ſūt Spartiatę. ſpartę. ⁊ ſpartani. Spartiatas legimus in li. Macch. romāis fuiſſe ꝯfęderatos. Vir. Veloces ſpartę catulos acrēq̄ moloſſū paſce ſero pigui. Idē. Virgis os hitūq̄ gerens ⁊ virginis arma ſpartanę. σπάρτη. latine filū. linea carpentarij: ſiue rubrica trāſferri pōt. Suidas σπάρτα σχοινία σπάρτη ἡ πόλις τῶν λακεδαιμονίων ὅθεν ὁ ταύτης σπαρτιάτης τε σπαρτιήτεων.
Spartacus: famoſus gladiator fuit ex thracia oriundus robore aī ⁊ corporis pręſtans. q̄ vna cū Chryſo ⁊ ęnomao effracto lentuli ludo gladiatorio cum. lxx. gladiatoribꝰ erupit capua manuq̄ ſeruorū cōgregata. q̄ſi iuſto exercitu cōparato bellū ingens excitauit. Sed victus a Craſſo fuit. De quo Luc. vt ſimili cauſa caderes qua ſpartacus hoſtis.
Spartea: ſūt vtenſilia. ad maioris ſummę pecunias capiendas. Nūmorū. n. receptacula varijs noībꝰ appellata fuere. Nā vt ſacci: ſacculi ſacelli crumenę ſcorteę ⁊ manticę ⁊ marſupia. ita fiſci fiſcinę ⁊ fiſcellę.
Spartū genus herbę apud hiſpanos freq̄ntis. Quidā latini hāc Geniſtā īterpretant̄. A ſpartū fit ſparteus. a. um.
Sparus. ſeu ſparū. telū ruſticū ī modū pedis recuruū. Virg. lib. x. Agreſtiſq̄ manꝰ armat ſparus. Salu. Sed ex oīū copia circiter q̄rta ꝑs militaribꝰ armis īſtructa: cęteri vt quoſq̄ caſus armauerat ſparis aut lanceis. Alij ꝑacutos ſudes portabant. Feſtus. Spa ꝑuiſſimi gnīs ſunt iacula a ꝑgendo dicta ꝙ paſſim pugnādo ſpargeret̄. Lucil. Tum ſpara: tum muri ces portantur tragula porro.
Spargo. is. ſi. ſum. paſſim aliq̄d iacto. Virg. Iā cornu petat ⁊ pedibꝰ q̄ ſpgat arenā. Et Spgere ſternere. Idē Spgite humū folijs. q̄nq̄ guttatī īfūdē. Idē. Spgit rara vngula rores ſanguinis. q̄nq̄ Madefacē. Vñ Adſpergere dicimꝰ Solebāt. n. veteres: vt nos quoq̄ facimꝰ aq̄ corpꝰ purgatiōis cā madefacē dijs īferis ſacrificaturi. Huiꝰ ꝯpoſita ſūt Adſpgo Cōſpgo. Col. li. iij. Stercore vl' palea. cōſpgito ſolū añ brumā i. ꝑfecte ſpgito. Diſpgo diuerſe ſpgo. Lac. li. iiij. Vbi aīus in m̄lta diſpſus huc atq̄ illuc diuagat̄. Circūſpergo. Ply. lib. xviij. Ibiq̄ ſe purificātes ſolēniter aq̄ circūſpergi. Impgo. intus vel valde ſpergo. Reſpergo. ſatis bñ ſpergo. Liui. li. i. Ne ſanguine ſe nefando ſoceri gnīq̄ reſpergerēt. Col. lib. i. Deinde cū prędictū tectoriū inaruit rurſus amurca reſpgit̄.
Spaſtici: dicunt̄ quibꝰ aliq̄d intus cōuulſū eſt Ply. lib. xxviij. Tremulis ſpaſticis exilientibus.
Spaticus. dr̄ quaſi maligno ſpiritu correptus. qui in aliquo loco nequit ꝯſiſtere: ſed ſubito mouet̄. Ply. lib. xxiij. Neq̄ ex paueſcentibus repente nec ſpaticis: aut rurſus torpentibus. nec ſuper ſomnos genitura effundatur.
Spata. a σπαράσσω. ſcindo vel dilacero. vel ab σπάω. qꝺ euello: ſiue euagino ſignificat. Apul. Militaris ⁊ ſacramenti genium ob amiſſam ſpatam verebatur.
Spathula. ſiue Spathalium diminutiuum a ſpathes. dicit̄ ramus vel folium palmę. Spathes. n. ramus palmę vocatur a quo pendent balani. hoc eſt palmulę ſiue palma.
Spatium non ſolū de loco dicit̄ ſed ēt de tp̄e. Cic. li. ij. ad herē. Spatiū ita ꝯſiderat̄. ſatis ne lōgū fuerit ad eum rē trāſigendam ſcierit ne ſatis ad ꝑficiendū ſpacij futurum.
Spatior. ſpatiatū eo Vir. li. i. Ge. Tū cornix plena pluuiā vocat īproba voce. ⁊ ſola ī ſicca ſecū ſpatiat̄ arena. Et ſpatiari ē ītra certū ſpatiū deambulare. Idē Aut añ ora deū pingues ſpatiat̄ ad aras. Feſtꝰ. Spatiatorē ꝓ erratore poſuit Cato.
Specio. is. xi. ctū apꝺ antiquos ī vſu fuit. qꝺ videre ſigt̄. Vnde Augures ſpecere h̄ ē īſpicere aues dicebātur. Ennius. Vos epulo poſtq̄ ſpexit. Eiꝰ cōpoſitis tm̄ vtimur. Aſpicio Conſpicio. circūſpicio. ꝺſpicio. diſpicio. īſpicio. ꝑſpicio. ꝓſpicio. ꝓ̄ſpicio. reſpicio. introſpicio. ſuſpicio. ⁊ tranſpicio.
Specto. as. freq̄ntatiuū ſigt̄ ſępe ſeu fixe ītueor. Lac. li. ij. Spectare: nos cęlū deꝰ voluit vtiq̄ non fruſtra. Et refert̄ ad oīa ſ; ꝓprie ad volūtatē. Vñ ſpectacula dcā ſunt. Interdū Approbo. Ci. li. v. tuſ. Nō igit̄ ex ſingulis vocibꝰ ph̄i ſpectādi ſunt. Vñ ⁊ ſpectatores pecunię. dn̄r q̄ eā ꝓbāt. Interdum. Caueo. īſpicio. Plau. Spectādum ne tibi annulū det neq̄ roget. Interdū Tēdo. ⁊ q̄ſi reſpiciēdo tendo vt apud. Cice. ad extremū ſi ad ꝑniciē p̄rię res ſpectabit: p̄rię ſalutē añponet ſaluti patris. Quinti. Et qꝺ ad peſſimū ſpectat cunctū miſerabilis ſis opꝫ vt amator eē videaris. Interdū cōparare. Virg. Si ad vitulā ſpectes nihil eſt ꝙ pocula laudes.
Spectatores q̄ ad ludos ſpectādi cā ꝯueniunt. Plau. Nunc ſpectatores iouis ſūmi cā clare plaudite. ⁊ ſpectatores ꝓbatores dicuntur. Teren. in eu. Cum me ipſum noris q̄ elegās formarum ſpectator ſiem.
Spectabilis. ſpectatione dignus ⁊ quaſi admiratione dignus. Apul. Iubet conſtrui pulchrum ⁊ ſpectabilem currum.
Spectatꝰ. ꝓbatꝰ. cuiꝰ. ſ. ſpectata iā virtus ē. Virg. Sunt nobis fortia bello pectora ſunt aī ⁊ rebus ſpectata iuuentus.
Spectaculū. dr̄ id qꝺ ſpectat̄. h̄ eſt ludi q̄ ſpectant̄. Vir. Nocte pluit tota redeūt ſpectacula mane. Liu. li. i. Indici deide finitimis ſpectaculū iubet. Aliq̄n dr̄ ipſa ſpectatio. Ci. O graue acerbūq̄ ſpectaculū. Aliq̄n locꝰ vñ ſpectat̄. Sue. de ſpectaculo excitatus deſcendit. Liui. Tū primū Circo qui maximus dicit̄ deſignatus eſt locus: diuiſa loca patribus equitibuſq̄ vt ſpectacula ſibi q̄ſq̄ faceret fori appellati.
Spēs. effigies facies vl' imago. Ci. li. i. of. Quę aūt ſpē q̄daꝫ vtilitatis. hāc grci ideā vocāt. Et ī top. In diuiſione formarū q̄s grci ideas vocāt. nr̄i ſi q̄ h̄ forte tractāt ſpēs appellant. Item Cę. cō. iiij. Auxiliareſq̄ q̄bꝰ ad pugnam nō multū Craſſus ꝯfidebat lapidibꝰ teliſq̄ ſubmiſtrādū: ⁊ ad aggerē cęſpitibus cōparādū ſpēꝫ atq̄ oppugnatōeꝫ pugnātiū ꝓ̄beret. i. demōſtratiōem ſiue ſimulatōeꝫ ꝓ̄textū ⁊ q̄ſi velamētum. Q̄nq̄ ſpēs ſumit̄ ꝓ aſpectu ⁊ reuiſa. Virg. Nō tulit hanc ſpēm furiata mēte corebꝰ. Q̄nq̄ ꝓ pulchrytudine ſeu deformitate. a ſpeciēdo. Vñ dicimꝰ ſpecioſus forma ꝓ̄ filijs hoīū. Et ſpēs vt diffinit̄ a dialecticis. ē q̄ dr̄ de pluribꝰ differētibꝰ numero: vt hō eſt ſpēs. q̄ñ de Socra. ⁊ Pla. ⁊ alijs non ſpē ſ; numero differētibꝰ ꝓ̄dicat̄. Ob eā rōnē ita appellata. ꝙ multorū collectio vna q̄ſi viſione cōprehēdat̄. Nā genus eſt qꝺ ꝓ̄dicat̄ de pl'ribꝰ differētibꝰ ſpē: vt aīal qꝺ de homine equo aſino ⁊ hmōi diciturque ſpem differunt. Q̄nq̄ ſpēs ſumitur pro aromatibꝰ. Mac. li. vlt. ſatur. Spēs ⁊ acres ⁊ calidę ſuperficiem cum apponuntur exulcerant. Hiero. in can.